

נספח 1

סיפור מנחה: סיור במשתלות קק"ל

תחנה 1 – בשטח ההתכנסות

קטע 1

הכול התחיל לפני שנה בערך, הייתי
"זרע" קטן, שכבתי על האדמה
והשתזפתי לי כשלפתע הגיעו כל
מיני אנשים, אספו אותי ואת
החברים שלי – גם בני המשפחה
ששכבו לידי, וגם חברה אחרים שהיו
על העץ – לתוך שקים. בהתחלה
נבהלתי נורא, אבל היום אני יודע שהאנשים האלו הם מהמחלקה לאיסוף זרעים
של "קרן קימת לישראל", אנשים שתפקידם להסתובב בכל הארץ ולאסוף את
הזרעים הטובים ביותר (יש לי סיבה לגאווה), כדי לעזור לנו לגדול מהר יותר
ולהפוך לעצים חזקים יותר.

הדמיית תהליך איסוף הזרעים – איסוף מהקרקע + איסוף מעצים.

קטע 2

הטיפול בזרעים והכנתם (בכניסה למשתלה)

אחרי שהכניסו אותי ואת החברים שלי לתוך השק נסענו ל"בנק הזרעים של קק"ל", שם התייחסו אליי כמו אל מלך: עברתי "שטיפה", "קילוף" ו"ניקוי" –

שטפו אותי במים, קילפו ממני את הקליפה העליונה שהייתה מלוכלכת ממש ועשו לי ניקוי רציני. ריכזו את הקליפה שלי באמבטיה חמה. כשהייתי נקי, יבש ומוכן, ארזו אותי יחד עם חבריי, ציידו אותנו במכתב פרידה, לא ממש מכתב אלא מדבקה שמודבקת על השק, ומספרת מי אנחנו, מאיפה באנו ומתי אספו אותנו, כדי שהאנשים שיקבלו אותנו במשתלה יידעו עלינו כל מה שצריך ובדיוק איך לטפל בנו.

תחנה 2 – מצע הגידול (בכניסה לאינקובטור)

קטע 3

הגענו למשתלה. מאוד נחמד כאן. חלק מהחברים שלי, שהקליפה שלהם קשה מדי ותקשה עליהם לנבוט, זכו כאן לעוד אמבטיה. הקליפה שלי כנראה בדיוק בקושי המתאים, לכן השכיבו אותי ישר

ב"מצע הגידול". "מצע הגידול" זה מין מגש גדול כזה, שבתוכו יש חומר נעים ומפנק, שמכת פוך ממש, המכסה ועוטפת אותי בלי שיהיה לי כבד וסופחת את המים שאני מקבל. המומחים במשתלה קוראים לשמיכת הפוך הנעימה הזאת

ורמיקוליט. יש לי כאן המון מקום – אני והחברים שלי נמצאים כאן יחד באותו הכלי, אבל כל אחד מאיתנו קיבל "ספייס" כדי להתפתח.
הצגת הורמקוליט, נותנים למודרכים להרגיש את הורמקוליט.

תחנה 3 – בתוך האינקובטור

קטע 4

כמו עובר צעיר המתפתח בחום הגוף
שבבטן של אימא שלו, בגלל שאני מאוד
צעיר ורך, ורגיש לטמפרטורה, שמו את
המגש שלי ושל חבריי בחדר עם
טמפרטורה מבוקרת שקוראים לו

אינקובטור. ממש נחמד כאן – גם אם בחוץ משתנה מזג האוויר, גם ביום וגם
בלילה הקריר יותר, הטמפרטורה באינקובטור נשארת כל הזמן קבועה. אומרים
שצמחים בדרך כלל יכולים לנבוט בטמפרטורה של בין 20 ל-30 מעלות צלזיוס,
וכאן, באינקובטור יש כל הזמן 22-24 מעלות צלזיוס – שזו הטמפרטורה הכי
מתאימה לנביטה. הזרע למעשה נותן לי את המזון שלי ואני לא צריך הרבה –
מספיק שיתנו לי מים, חמצן וטמפרטורה, כדי שאגדל ואתפתח. יש לי כמה
חברים (למשל הזרעים של שיח אברהם) שצריכים גם אור כדי להתפתח. נורא
נחמד שלכל אחד מאיתנו מספקים פה במשתלה את הצרכים שלו, גם אם הם
שונים משל אחרים.

שמעתי את האנשים במשתלה מדברים על זה שעכשיו צריך לחכות ל"נביטה",
ושזה יכול לארוך בין מספר ימים לשבועות אחדים. לא כל כך מיהרתי, היה לי
נעים ונחמד ב"חדר הנביטה" המחומם. ופשוט חיכיתי עד שיצא ממני "שורשון".
כשהראיתי לאנשים במשתלה שאכן התפתחתי, ויצא ממני השורשון, כלומר
כשנבטתי, הוציאו אותי מהאינקובטור, והעבירו אותי לחממה כדי שאמשיך
לגדול ולצמוח שם.

תחנה 4 – חממה (אין סיפור, חקר נבט) שלב התבססות הצמח

תחנה 5 – הצללה, שלב צימוח מהיר

קטע 5

הייתי בחממה בערך חודש ימים.
אחרי חודש כבר הרגשתי קצת רעב,
וגדול מכדי להמשיך בפינוק של
הורמוקוליט. בדיוק אז העבירו אותי
ל"מגש גידול" שבו אהיה עד שיגיע
הרגע שאפשר יהיה לנטוע אותי ביער.
נפרדתי משמיכת הפוך הורמוקוליט

שכה אהבתי, ונשתלתי באדמת כבול שחורה, אך אוורירית עם חומרי הזנה.
במגש הגידול ממש כיף חיים, פינוק אותי, נתנו לי "דישון" ודאגו לרסס אותי כדי
שאהיה מוגן ממחלות ולא אפגע ממזיקים שירצו לפגוע בי.

תחנה 6 – הקשחה

קטע 6

אחרי מספר חודשים פתאום כל
הפינוקים נגמרו, הורידו מעליי
ומעל חבריי את רשת הצל והשמש
הכתה בנו, ישר בפנים. עכשיו גם
נתנו לנו הרבה פחות מים לשתות.

זה היה הרבה פחות כיף, ואפילו מעצבן! אבל אז הבנתי שזה בכלל לטובתנו.
זהו למעשה שלב של "הקשחה", רוצים להפוך אותנו לקשוחים, שנוכל לשרוד
ביער. הרי ביער התנאים לא דומים לתנאי החיים שבמשתלה ו... בעצם, עזרו

לנו להסתגל לתנאי היער הקשים שבהם יהיה עלינו לעמוד לאחר הנטיעה.
באמת אני מרגיש שהתחזקתי כאן, פיתחתי שרירים ועמידות שתעזור לי
להתמודד בחיים האמיתיים, ביער שאין בו את כל הפינוקים של המשתלה.

תחנה 7 – שטח העתקה

קטע 7

כשהחליטו שאנחנו מוכנים ל"נטיעה"
נפרדתי מחלק מחברי. חלק נשאר
במשתלה, בשטח העתקה, להמשיך
ולגדול שם, וחלקנו נשלחו ליערות
שונים ברחבי הארץ. כל אחד נשלח
ליער באזור שממנו אספו אותו כשהיה
זרע צעיר... ממש שמחתי לפגוש את

בני המשפחה שלי, שלפני שנה נפרדתי מהם, ולשמוע את התפעלותם מכמה
גדלתי ואיך השתניתי בשנה הזאת. עכשיו אני כאן. אמנם קצת השתניתי
מהרגע שבו הכול התחיל, כשהייתי זרע קטן, אך בעצם... יש לי עוד דרך
ארוכה לעשות: אחרי הנטיעה אני אצמח ואגדל עד שאהפוך ל"עץ בוגר".

תבואו לבקר אותי ביער?